

36 ПРОСТИ МЕНЕ, ХОЧ НЕ ПРОЩЕННЯ

Прости мене, хоч не прощення

И. С. Проханов

1. Про_сти ме_не, хоч не про_щен_ня, а смер_ті лиш до_стой_ний
2. Про_сти, що дні сво_ї най_кра_щі в грі_хах, в не_ві_р'ї я про_
3. Про_сти ме_не і скорб_не сер_це яс_ним про_мін_ням о_ сві_
4. Про_сти за глум і за страж_дан_ня, що ра_ди ме_не Ти тер_

я, по_чуй, Спа_си_те_лю, мо_лін_ня: ду_ша сто_ми_ла_ся мо_
_жив, мо_їй слаб_кій дай ві_рі кри_ла, дай, щоб сильніш Те_бе лю_
_ти, про_сти ме_не по бла_го_да_ті, по ми_ло_сті Сво_їй про_
_пів, про_сти ме_не, всесильний Бо_же, о_мий від всіх мо_їх грі_

Приспів

_я.
_бив.
_сти. Мо_ї про_ви_ни всі про_сти, о Гос_по_ди, про_
_хів.

_сти, про_сти! Мо_ї про_ви_ни всі про_сти, о Гос_по_ди, про_сти, прости!